

Leven, veiligheid en verbondenheid in blijde aanbidding, uit de hand van God

Een ontdekking over de Bijbelse Godsnaam in proto-Semitisch

door André H. Roosma

bijgewerkt: 2011-02-15

Waar denkt u aan als u één van deze plaatjes ziet: of ?

Iemand die depressief is? Nee, ik denk veeleer aan iemand die knielend aanbidt en/of blij staat te juichen...

Een deel van m'n tijd ben ik me aan het verdiepen in het Hebreeuws van het Eerste Testament van de Bijbel. Degenen die mij kennen, of die regelmatig wat van me lezen, zullen dat vast herkennen.¹ Ik doe dat in afhankelijkheid van God en laat me leiden door Zijn Woord en Zijn Geest.

Kort geleden had Hij me zo in contact gebracht met wat wel gezien wordt als het oudste Hebreeuwse schrift – taalkundigen noemen dat wel proto-Semitisch. Dat was een taal die geschreven werd met kleine tekeningetjes.² Ik was al vrij enthousiast over dit proto-Semitisch, omdat heel veel Hebreeuwse woorden qua grondbetekenis gelijk duidelijk worden uit deze tekeningetjes.

Nu toonde God me iets heel moois, waar ik nog enthousiaster van werd – *Hallelu-JaH!*

Want, weet u wat de drie tekeningetjes zijn, waaruit het oude Hebreeuwse werkwoord *hawah* voor 'zijn' of 'leven' bestaat? (Dit is ook het woord dat sterk verbonden is met de Godsnaam in het Eerste Testament.) Ik zet het hier even voor u neer:

   – mensen die in blijde verwondering (in aanbidding naar God toe) hun handen opheffen en daartussen een tentpin – destijds het symbool voor veiligheid en verbondenheid. Het symbool van de tentpin tussen de mensen, roept bij mij ook de associatie op aan hoe de God van Israël in de Tabernakel en in Jezus tussen ons mensen in kwam wonen (vgl. Johannes 1: 14; Openbaringen 21:3).

In verwondering over God, en over wat Hij doet, mogen we blij zijn en Hem aanbidden. Hij geeft dan veiligheid en verbondenheid.

Inderdaad: Hij geeft het; Zijn heerlijke Naam (יהוה in modern Hebr.) is, in dit schrift:

    – het rechter (eerste; men las van rechts naar links) symbooltje is een *hand*; dus Hij is de God Die ons dat 'zijn', dat 'leven', zoals zojuist beschreven: in blijde aanbidding en veilige verbondenheid, *overhandigt* oftewel *schenkt*. Hij *handelt* daartoe; treedt *handelend* op om ons zó te laten *léven* in aanbidding en veilige verbondenheid.

Ik ben ervan onder de indruk. Zo eenvoudig. Zo direct. Zo duidelijk...

Dan kan ik niet anders dan die God aanbidden...

¹ Zie o.m. m'n uitgebreide studie over wie God is, Zijn heerlijke Naam en de belofte die in Zijn Naam gegeven is: dat Hij met ons wil zijn: [De wonderbare en liefelijke Naam van de God Die er was, Die er is, en Die er zijn zal](#) .

² Zie bijv. [Hebreeuws en proto-Semitisch: lettertekens en hun betekenis](#) . Later (rond de tijd v.d. Richters; ruwweg elf tot tien eeuwen voor Christus) ontstonden uit de proto-Semitische tekens de paleo-Hebreeuwse lettertekens. Het huidige Hebreeuwse vierkant- of kwadraatschrift, verwant aan het Aramees, ontstond nog later: pas rond of na de Babylonische ballingschap.

Bedankt voor uw belangstelling!